

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Schwerin — fortolkning af artikel 40, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1) — betingelser hvorunder landbrugere, der er underkastet landbrugsmiljøforanstaltninger, i løbet af referenceperioden er beføjet til at anmode om, at referencebeløbet beregnes på grundlag af det år, som gik forud for deltagelsen i nævnte foranstaltninger

Konklusion

- 1) Artikel 40, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 319/2006 af 20. februar 2006 skal fortolkes således, at såfremt der i den pågældende medlemsstat er fastsat forskellige enhedsværdier for så vidt angår hektarer udlagt som græsarealer og for enhver anden støtteberettiget hektar i henhold til denne forordnings artikel 61, har en landbruger, der på skæringsdagen i henhold til denne artikel er omfattet af forpligtelser til miljøvenligt landbrug i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 af 30. juni 1992 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget samt om naturpleje, som er en direkte videreførelse af forpligtelser til miljøvenligt landbrug, der har medført omlægning fra agerjord til permanent græsareal, ret til at anmode om, at rettighederne i artikel 59, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1782/2003, som ændret ved forordning nr. 319/2006, skal beregnes på basis af enhedsværdier, der er fastsat for så vidt angår støtteberettigede hektarer udlagt som andet end permanente græsarealer.
- 2) Artikel 40, stk. 5, i forordning nr. 1782/2003, som ændret ved forordning nr. 319/2006, sammenholdt med denne forordnings artikel 61, som ændret, skal fortolkes således, at alene årsagsforbindelse mellem omlægningen af arealets anvendelse fra agerjord til permanent græsareal og deltagelse i en miljøvenlig landbrugsforanstaltning gør det muligt i forbindelse med beregningen af beløbet for betalingsrettighederne ikke at tage hensyn til den omstændighed, at dette areal blev anvendt som permanent græsareal på skæringsdagen i henhold til forordningens artikel 61, som ændret.
- 3) Artikel 40, stk. 5, i forordning nr. 1782/2003, som ændret ved forordning nr. 319/2006, sammenholdt med denne forordnings

artikel 61, som ændret, skal fortolkes således, at dens anvendelse ikke er betinget af, at den landbruger, der indgiver ansøgning om enkeltbetaling, er den samme som den, der foretog ændringen af det pågældende areals anvendelse.

(¹) EUT C 167 af 18.7.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. november 2010 — Finanzamt Leverkusen mod Verigen Transplantation Service International AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-156/09) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra c) — fritagelser til fordel for virksomhed af almen interesse — behandling af personer — udtagelse og opformering af bruskceller med henblik på reimplantation i patienten)

(2011/C 13/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Leverkusen

Sagsøgt: Verigen Transplantation Service International AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra c), og artikel 28b, punkt F, første afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — isolering af ledbruskceller fra bruskmateriale udtaget fra et menneske foretaget af personer etableret i andre medlemsstater og den efterfølgende celleopformering med henblik på reimplantering i en patient foretaget af de samme personer — fastlæggelse af stedet for levering af tjenesteydelser — fritagelse af disse ydelser som »behandling af personer som et led i udøvelse af lægegering og dertil knyttede erhverv«

Konklusion

Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets

direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, skal fortolkes således, at isolering af ledbrusceller fra bruskmateriale udtaget fra et menneske og den efterfølgende opformering af disse celler med henblik på deres reimplantation af terapeutiske grunde udgør en »behandling af personer« i denne bestemmelses forstand.

(¹) EUT C 180 af 1.8.2009.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. november 2010 — Lidl SNC mod Vierzon Distribution SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de commerce de Bourges (Frankrig))

(Sag C-159/09) (¹)

(Direktiv 84/450/EØF og 97/55/EF — betingelser for, at sammenlignende reklame er tilladt — prissammenligning vedrørende et udvalg af fødevarer, der markedsføres af to konkurrerende butikskæder — varer, der opfylder samme behov eller tjener samme formål — vildledende reklame — sammenligning af en egenskab, der kan dokumenteres)

(2011/C 13/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de commerce de Bourges

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lidl SNC

Sagsøgt: Vierzon Distribution SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal de commerce de Bourges — fortolkning af artikel 3a i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om vildledende og sammenlignende reklame (EFT L 250, s. 17), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6. oktober 1997 (EFT L 290, s. 18) — betingelser for lovlig sammenlignende reklame — sammenligning af priser foretaget af kæde, der konkurrerer ned supermarkeder — varer, der opfylder samme behov eller har samme formål

Konklusion

Artikel 3a i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om vildledende og sammenlignende reklame, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6. oktober 1997, skal fortolkes således, at alene den omstændighed, at fødevarerne er forskellige for så vidt angår deres spiselighed og den nydelse, forbrugerne

opnår ved indtaget heraf, på grund af vilkårene og stedet for deres fremstilling, deres ingredienser og fabrikantens identitet, ikke udelukker, at sammenligningen af sådanne varer opfylder den i nævnte bestemmelse fastsatte betingelse, hvorefter de skal opfylde samme behov og tjene samme formål, dvs. at de har en tilstrækkelig grad af indbyrdes ombyttelighed.

Artikel 3a, stk. 1, litra a), i direktiv 84/450, som ændret ved direktiv 97/55, skal fortolkes således, at en reklame som den i hovedsagen omhandlede kan være vildledende, bl.a.:

— hvis det under hensyn til alle sagens relevante omstændigheder, navnlig oplysningerne eller undladelserne, der hører til denne reklame, konstateres, at et væsentligt antal af de forbrugere, reklamen henvender sig til, kan træffe beslutning om køb ud fra den fejlagtige slutning, at det af annoncøren fremviste vareudvalg generelt set er repræsentativt for dennes prisniveau i forhold til konkurrentens prisniveau, og at de følgelig vil opnå de i reklamen anpriste besparelser ved regelmæssigt at foretage deres dagligvareindkøb hos annoncøren frem for hos konkurrenten, eller tillige på baggrund af den fejlagtige slutning, at alle annoncørens varer er billigere end konkurrentens varer, eller

— hvis det konstateres, at de fødevarer, som fremvises i nævnte reklame, og som er blevet udvalgt med henblik på en sammenligning, der udelukkende tager sigte på prisen, imidlertid frembyder sådanne forskelle, at det mærkbart kan påvirke køberens valg, uden at disse forskelle fremgår af den omhandlede reklame.

Artikel 3a, stk. 1, litra c), i direktiv 84/450, som ændret ved direktiv 97/55, skal fortolkes således, at den i bestemmelsen fastsatte vurderingsbetingelse kræver, at de pågældende varer hvad angår en reklame som den i hovedsagen omhandlede, der sammenligner priser for to varesortimenter, præcist kan identificeres på baggrund af reklameoplysningerne.

(¹) EUT C 180 af 1.8.2009.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-164/09) (¹)

(Traktatbrud — beskyttelse af vilde fugle — direktiv 79/409/EØF — undtagelser fra beskyttelsesordningen for vilde fugle — jagt)

(2011/C 13/14)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Zadra og D. Recchia, som befuldmægtigede)